

Kitekint? - Hogyan m?ködik a kreativitás?

2012 május 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

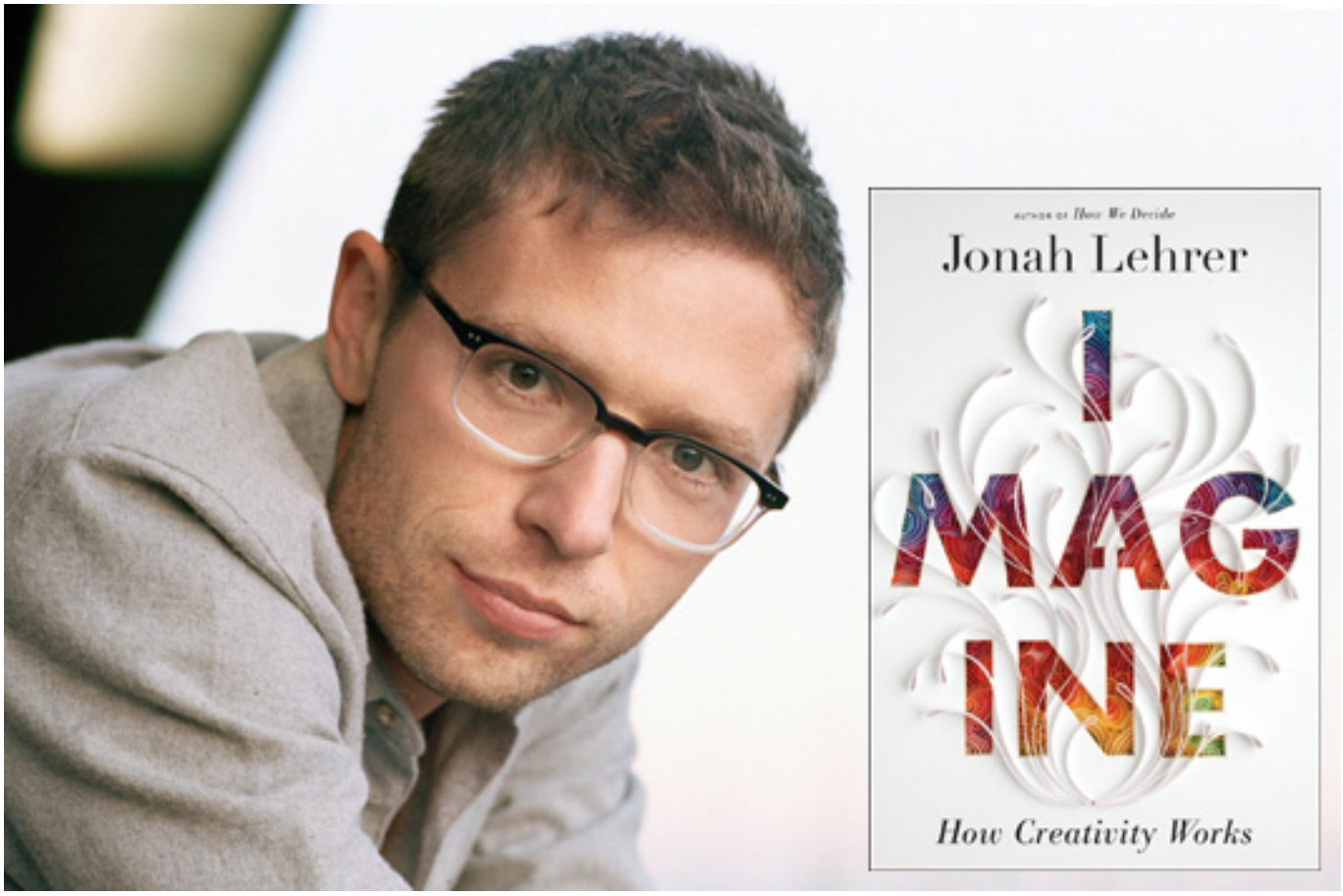
Mérték

Honnan erednek az új ötletek? Miért jön kívülr?l az új? Fontos-e nekünk a kreativitás?

Jonah Lehrer - a Wired szerkeszt?je - kit?n? könyvet írt a kreativitásról, ami nem adottság, hanem kemény és okos

munka eredménye. A globális gazdaság szerepl?i valójában a kreativitás terén versenyeznek, miközben a nemzetek sorsát e században a gazdasági siker vagy kudarc dönti el: a nemzetek sorsa a kreativitáson áll vagy bukik.

A Szilícium-völgy és Tel-Aviv innovációs sikerei, a Pixar és az Apple kreatív termékei, Bob Dylan és Shakespeare m?vészete azonos mintákat mutatnak a kreativitás terén. Minden új egy megoldhatatlannak látszó problémából születik, keményen dolgozunk, de megrekedünk, szinte már feladjuk, majd hirtelen megvilágosodunk: jön a megoldás. Az új ötlet jó hangulatban jön, kémiai reakciók révén agyunk jobb féltekéje m?ködésbe lendül, majd megszületik a felismerés. Ellazult állapotban jöhet csak az új ötlet, nem logikus gondolkodásból: görcsölve nem megy. Eltér? területek összekapcsolásából ugrik el? az új, a terület szakért?i helyett kívülr?l érkez?k friss látásmódja kell a sikerhez.

Jót tesznek más területek példái: orvosi problémákat gyakorta oldanak meg katonai példák alapján. Ha kék színt látunk, mert a tengert, az eget és szabadságunkat idézik elénk, 50 százalékkal növeli meg a kreatív eredmény esélyét: ellazulunk, nem kívülre koncentrálunk, hanem befelé figyelünk. A vörös szín azonban veszélyt jelent, ezért er?sen koncentrálunk és logikusan gondolkodunk: csak a régi megoldás jöhet, új nem. A kreatív m?vészek általában szomorúak, mert az újhoz fájdalmas és hosszú út vezet. Beethoven 69-szer is elvetett egy sort, mire az igazit megtalálta. Az új elpusztítja a régit és a még nem tökéletes újat: az elvesztés fájdalommal jár. A bipoláris személyiségek, akik hol lelkesek, hol magukba roskadnak - és nemzetek, mint a magyar -, igen kreatívak, mert a „hol fent, hol lent" állapota kedvez az újnak. Kreatívnak lenni óriási energiát igényel, és sok veszteséggel jár: az új születése könyörtelen folyamat.

Jól tudjuk mi ezt. 2010-ben egy reménytelennek látszó helyzetet örököltünk, sokan már majdnem feladták, de a nemzet boldogságindexe a csúcson volt, támogatta a politikai megújulást, ezért megtaláltuk a kreatív megoldásokat. Ha a régi megszorító politikát folytatjuk, akkor a bipoláris nemzet azonnal depresszióba süllyed: nem jöttek volna az új ötletek. Kívülr?l jöttünk, a gazdasági problémákat a nemzeti közösség fel?l néztük, nem a régi recepteket bújtuk. Lehet, hogy nem t?nt logikusnak, biztos, hogy eltért a hagyományostól, de új volt, és ma már kimondhatjuk: m?ködik. A régi máshol sem m?ködött: 27 EU-kormányból már 16 megbukott a régi receptek miatt.

A magyar politika és gazdaságpolitika kreatív jellegét senki nem vitatja. Ellenz?i valójában félnek, mintha vöröset

látnának, ezért csak logikus, hagyományos megoldásokat követnének. De a bal agyfélteke analitikus logikája az új korszakban nem m?ködik, a jobb agyfélteke új gondolkodására van szükség. Az új megoldások ára pedig eltörpül a régiek ára mellett. A gazdasági szabadságharcnak már rövid távon is több a hozadéka, mint a vesztesége. A bankadó, a krízisadók, a magánnyugdíjrendszer, a forgalmi adózásra való átállás, a családi arányos jövedelemadózás, a közmunka és a reáloktatás felértékelése sokba kerül a magas kamatok, csökken? hitelezés, költségvetésibevétel-kiesés és nagyobb kiadás miatt, de még mindig többet hoz. Rövid távon is négyszer többet, mint amennyibe kerül. Hosszú távon még többet, sokkal többet. Az újítás fájdalmas, de a korábbi zsákutca után elvezet a nemzet jólétéhez. Megéri hát.

Matolcsy György - hetivalasz.hu

Ajánló